

Bayer Zsolt: Az unokák

2023 február 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Tépel?dve, gyötr?dve ébredtem kora hajnalban.

Talán sok volt vacsorára a lisztkukac-pástétom, s utána a tücsökfelfújt. Nem tudom. Mértéket kell tartani.

Tépel?dve, gyötr?dve ébredtem, s nem hagyott nyugodni a gondolat: vajon 1978-ban, harminchárom évvel a Harmadik Birodalom bukása után, az egykor volt NSZK-ban versenghetett volna a hatalomért Martin Bormann és Hermann Göring unokája?

Nehéz kérdés ez.

Nem tudom például, vajon a birodalom kancellárja általános helyettesének, a Reichstag elnökének volt-e unokája, vagyis Eddának lett-e gyermeke. De ha igen, odaállhatott volna a pulpitusra, hogy kifejtse véleményét az NSZK 1978-as állapotáról? Mondta volna, hangjában sok-sok haraggal és nehezteléssel, hogy ami van, az úgy rossz, szörny? és elviselhetetlen, ahogy van, mert nincsen demokrácia, nincsen szólás- és sajtószabadság, lám, még a Völkischer Beobachtert is bezárták, a nép szegényedik, a nyugdíjak semmit sem érnek, bezzeg a régi szép id?kben hatalmas autópálya-építkezések folytak, dübörgött a hadiipar, az autóipar, minden, de minden, azokban az id?kben épült fel, vagy akkor alapozták meg, lakótelepek szolgálták a nép javát, s mindenkinek volt munkája, ideje tehát a változásnak, a fordulatnak, s a szükséges változást csak ? és a mögötte álló párt hajthatja végre, lévén ?k az ellenzék egyetlen igazi ereje.

S erre fel megszólalt volna Bormann unokája (neki biztosan volt, hiszen tíz gyermeket nemzett), miszerint ami van, az úgy rossz, szörny? és elviselhetetlen, ahogy van, mert nincsen demokrácia, nincsen szólás- és sajtószabadság, lám, még a Völkischer Beobachtert is bezárták, a nép szegényedik, a nyugdíjak semmit sem érnek, bezzeg a régi szép id?kben hatalmas autópálya-építkezések folytak, dübörgött a hadiipar, az autóipar, minden, de minden azokban az id?kben épült fel, vagy akkor alapozták meg, lakótelepek szolgálták a nép javát, s mindenkinek volt munkája, ideje tehát a változásnak, a fordulatnak, ám aki azt hiszi, hogy a jelenlegi hatalom id? el?tt leváltható, az hazudik a népnek, s aki azt gondolja, hogy majd Göringék fogják elhozni a változást, azok is tévednek, és ? a maga részér?l nem Göringékben hisz, hanem a Jóistenben.

Nem tudom, mindez lehetséges lett volna 1978-ban a Német Szövetségi Köztársaságban?

Talán. Bár nem valószínű?

Ám idehaza minden másképpen van.

Idehaza bizonyos unokák most ott állnak a pulpitusokon és beszélnek. Szemrebbenés nélkül. Ki sem fogják találni, de azt mondják, hogy ami van, az úgy rossz, szörny? és elviselhetetlen, ahogy van, mert nincsen demokrácia, nincsen szólás- és sajtószabadság, még a Népszabadságot is bezárták, a nép szegényedik, a nyugdíjak semmit sem érnek, bezzeg a régi szép id?kben hatalmas autópálya-építkezések folytak, dübörgött a nehézipar, minden, de minden azokban az id?kben épült fel, vagy akkor alapozták meg, lakótelepek szolgálták a nép javát, s mindenkinek volt munkája, ideje tehát a változásnak, a fordulatnak, el?ször is állítsanak le minden beruházást Magyarországon, ne épüljön itt semmilyen gyár, s egyáltalán ne épüljön semmi sem, ellenben legyen mindenkinek mindene, magas fizetése és magas nyugdíja, és nem kellene energiahordozók sem, és fát se vágjunk ki, de legyen meleg mindenütt, majd bef?tünk granulált hülyeséggel, préselt és környezetbarát zöld blablával, és majd ?k hazahozzák az EU pénzt is, mert ?k tudják, pontosan tudják, mert megörökölték a régi tudást, hogy miképpen kell cserébe eladni a nemzetet, a hazát, az országot és a lelkeket.

Az Apró-unoka az egyik. Apró bonyolultabb alak, mint Göring. Mert Göring végül is legalább vadászpilóta volt, huszonkét ellenséges gépet l?tt le még az els? világháborúban, szóval katonaember volt és tömeggyilkos, világos.

Apró elvtárs viszont f?ideológus (is) volt, meg vezette a szakszervezeteket, meg akasztatott, személyesen és nagy meglepéssel jelentette be az országgy?lésben elvtársai kivégzését, majd ugyanennek az országgy?lésnek elnöke is lett, aztán ágyban, párnák közt lehelte ki lelkét.

Mondom én, bonyolultabb figura, mint Göring. Afféle reneszánsz ember. Értett mindenhez. Sokoldalú volt, mint egy svájci bicska, s minden eszközét képes volt haza- és nemzetárulásra használni, s nagy örömmel tudott elvtársai vérében pancsikolni.

A másik unoka nagypapája egyszerűbb alak, s a Bormann-párhuzam is simább, hiszen Donáth elvtárs vezette

Rákosi elvtárs titkárságát. Ült elvtársi börtönökben – arrafelé ez afféle sportág volt, aki nem ült kicsit börtönben, mert a sajátjai elítéltették egy koncepciós perben, az nem is nevezhette magát igazi kommunistának –, utóbb meg h?st csináltak bel?le, pusztán azért, mert '56-ban nem akart rögtön a felkel?k közé lövetni, hanem tárgyalásokat javasolt. Megúsztta a kötél általi halált, „csak” tizenkét év börtönt kapott, és négy év múlva egyéni kegyelemmel szabadult.

Nos, most mindkett? unokája ott áll a pulpituson, és mondja a magáét.

Ugyanazt mondják, ugyanonnan jönnek, ugyanabban hisznek, ugyanaz az örökségük, ugyanoda tartoznak – a többi csak látszat, megannyi felesleges szó, fecseg a felszín – ám esetükben a mély is.

Ott állnak, harminchárom évvel a rendszerváltás után, és mondják a magukét.

S én nem tudok szabadulni a rettenetes gondolattól, hogy vajon 1978-ban, harminchárom évvel Hitler bukása után Göring és Bormann unokája ott állhatott volna-e. S persze számunkra ez mindegy. De akkor is. Nyugtalanító a gondolat. A kétely. Hogy nem rontottunk-e el valamit harminchárom esztendővel ezel?tt...

Borítókép: Dobrev Klára, a Demokratikus Koalíció (DK) árnyékkormányának vezetője beszédet mond a párt XII. kongresszusán a Budapest Kongresszusi Központban 2022. október 29-én (Forrás: MTI/Máthé Zoltán)

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló